

омѣ, е амѣ чева: ѿ омѣ се аѿлѣ маска шѣ образлѣ, апарѣца шѣ realitatea. Стѣ, eatѣ dischiplalѣ меѣ Klinias каре се ва ѿнсърчина а цѣ аррѣта маска шѣ апарѣца; не ѣрмѣ, еѣ, мѣ воѣѣ ѿнсърчина а цѣ аррѣта образлѣ, шѣ а те фаче сѣ пѣпѣ realitatea.

Întр'адевтѣрѣ, din partea unde пѣреа кѣ се фѣкѣссе невѣзѣтѣ femeea некѣнноскѣтѣ, знѣ жѣне фѣрмосѣ алергѣ; лѣнгѣлѣ сѣѣ пѣрѣ профѣматѣ фѣлѣгѣа ѿ вѣнтѣ, стрѣнсѣ нѣмаѣ ѿмпрежѣрѣлѣ тѣмплеорѣ салле прѣнтр'о кѣнѣнтѣ de мѣртѣ; аморѣлѣ radiа ѿ окѣ сеѣ чеѣ марѣ негрѣ шѣ пѣлѣ de флакѣре, шѣ жѣнецеа ѿ тоатѣ флорѣа еѣ стрѣлѣчѣа не фаца са.

Елѣ мерѣеа кѣ брацеѣе ѿнаѣте ка кѣмѣ арѣ ѣ fostѣ апроапе а аѣка fantasma fericѣрѣѣ.

Se repezѣ кѣтре Аполлонѣ, ѣ сѣрѣтѣ мѣнеѣе кѣ dare de ѿнѣмѣ, шѣ, фѣр' а vedeа фаца чеа кѣрѣнтѣ а лѣ Isаак, zisse:

— О! ѿвѣцѣторѣе! веѣѣ ѿ mine не челѣ маѣ fericѣтѣ омѣ din лѣме!

— Spѣне-не вѣкѣрѣа та, Klinias, zisse Аполлонѣ; вѣкѣрѣа е ка о essenѣтѣ профѣматѣ: ажжѣнѣе ка знѣ singѣрѣ омѣ s'о respѣndeaskѣ assѣпрѣ-ѣ ка тоатѣ лѣмеа сѣ се ѿмпѣртѣшеaskѣ de дѣнса.

— Îвѣцѣторѣе! ѣвѣескѣ ѿ sѣнтѣ ѣвѣѣтѣ! zisse Klinias.

— Аѣ spѣсѣ челле доѣѣ ворѣе маѣѣче алле ѣм-веѣ omenѣшѣѣ.

— Шѣ прѣн ѣрмаре мѣ е teamѣ de знѣ лѣкрѣ нѣмаѣ, сѣ нѣ фѣ zeѣѣ ѣелошѣ de mine!